ਸੀਜੂ ਕੁਰੀਅਨ
ਬਨਾਮ
ਸਟੇਟ ਆਫ ਕਰਨਾਟਕ
(ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 64 ਦਾ 2021)
ਅਪ੍ਰੈਲ 17, 2023
[ਸੂਰਜ ਕਾਂਤ ਅਤੇ ਅਰਵਿੰਦ ਕੁਮਾਰ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860: ਧਾਰਾਵਾਂ 302, 201, 404 ਅਤੇ 419 – ਪਰਿਸਥਿਤੀਜਨਕ ਸਬੂਤ – ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ – ਅਭਿਯੋਗ ਦਾ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਪੀੜਤ ਦੇ ਫਾਰਮਹਾਉਸ ਵਿਗ਼ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਲੋਹੇ ਦੀ ਰਾਡ ਨਾਲ ਮਾਰ ਕੇ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਨੂੰ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਇੱਕ ਖੱਡ ਵਿੱਚ ਛੁਪਾ ਦਿੱਤਾ – ਹੋਰ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਛੁਪਾਇਆ ਗਿਆ – ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਫਾਰਮਹਾਉਸ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਚੋਰੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਵੀ ਵੇਚ ਕੇ ਅਣਉਚਿਤ ਧਨਾਢਿਆ ਲਾਭ ਕਮਾਇਆ – ਪਰੰਤੂ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦਾ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਭਿਯੋਗ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਸੰਦੇਹ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ – ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੂੰ ਧਾਰਾਵਾਂ 302, 201, 404 ਅਤੇ 419 ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ – ਅਪੀਲ ਉੱਤੇ, ਫੈਸਲਾ: ਪੀੜਤ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਮੀਸਾਈਡਲ ਹੋਣ ਦਾ ਸਬੂਤ ਪੋਸਟ ਮੌਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ – ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਵੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੋਰ ਅਭਿਯੋਗ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਪੀੜਤ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ – ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਵੀ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਸਵੈਚ੍ਛਿਕ ਬਿਆਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਅਭਿਯੋਗ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਸੀ – ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਸਵੈਚ੍ਛਿਕ ਬਿਆਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਉੱਤੇ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ – ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਕਬੂਲਨਾਮੇ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਕਾਰਨਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ – ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਆਨ ਸਵੈਚ੍ਛਿਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ – ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਚਿਤ ਲਾਗੂਕਾਰੀ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹਨ – ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਅਨਿਯਮਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ – ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਮੁੱਚੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਉਚਿਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਸਹੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਅਕੇਲੇ ਹੀ ਪੀੜਤ ਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਚੇਨ ਵਿੱਚ ਗੁੰਮ ਕੜੀ ਨੂੰ ਵਿੱਚਾਰਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੰਭਵ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਹੀਂ ਸੀ – ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ – ਸਬੂਤ ਐਕਟ 1872 – ਧਾਰਾਵਾਂ 8, 25 ਅਤੇ 27.

ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 1827: ਸ 27 – ਮੁਲਜ਼ਮ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਹਿੱਸਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ – ਫੈਸਲਾ: ਧਾਰਾ 27 ਹਿਰਾਸਤੀ ਬਿਆਨ ਦੀ ਸਧਾਰਣ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਵਹਾਰਿਕ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ – ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਵੈਚਾਲਿਤ ਧਾਰਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹਿਰਾਸਤੀ ਬਿਆਨ ਜਬਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਕਾਲੇ ਗਏ ਹਨ – ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਵੈਚਾਲਿਤ ਬਿਆਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਤੱਥ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕੇਵਲ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਇਕਲੌਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਸੀ – ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਸਵੈਚਾਲਿਤ ਬਿਆਨ ਦਾ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਨਵੇਂ ਤੱਥ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੇਵਲ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਧਾਰਾ 27 ਅਧੀਨ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ – ਅਜਿਹਾ ਬਿਆਨ ਸਵੈਚਾਲਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੱਥ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ।

ਫੌਜਦਾਰੀ ਤਰੀਕਾ ਕਾਨੂੰਨ, 1973: ਸ. 378 – ਬਰੀਕਰਨ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ – ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ – ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ – ਦੱਸੇ ਗਏ।

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਦਾਲਤ

ਫੈਸਲਾ: 1.1 ਇਹ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੱਢੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਨਿਸਕਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰੇ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸੀ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ

ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਸਕਰਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਸਕਰਸ਼ ਨੂੰ ਉਲਟਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਬਰੀਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਲਟ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਜਾਂ ਪਾਬੰਦੀ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਰੀਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਸਿੱਧੀ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਭੇਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਫੌਜਦਾਰੀ ਤਰੀਕਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬਰੀਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਵਿਸਥਾਰਤ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕਿ ਉਸ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਬਰੀਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਉਲਟਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 13]

1.2. ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤੇ ਗਏ ਪਰਿਸਥਿਤੀਜਨਕ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੀਖਿਆ ਨਾਲ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਲੱਭੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। [ਪੈਰਾ 15][413-ਐਚ; 414-ਏ] 1.3. ਪੀੜਤ ਦੀ ਮੌਤ ਕਤਲ ਹੋਣ ਦਾ ਸਬੂਤ ਪੋਸਟ ਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ ਪੋਸਟ ਮਾਰਟਮ ਜਾਂਚ ਤੋਂ 45-60 ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਿਊ-22, ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪੀੜਤ ਦੀ ਮੌਤ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਹੋਏ ਕੁਮੇਟਿਡ ਫ੍ਰੈਕਚਰ ਕਾਰਨ ਹੋਏ ਦਿਮਾਗੀ ਰਕਤਸ੍ਰਾਵ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਸੀ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੱਢੇ ਗਏ ਅਟੱਲ ਨਤੀਜੇ, ਪੀੜਤ ਦੀ ਮੌਤ ਕਤਲ ਹੋਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਲੱਭੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

1.4. ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਇਹ ਨਿਸਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਖਾਂ ਦੇਖਣ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਡਿੱਗ ਕੇ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਇਕ ਅਜਿਹੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਪੁਖਤਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 16.1|14-ਈ-ਐਫ]

1.5. ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਨਾਲ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ PW-10 ਅਤੇ PW-14 ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਦੋ ਮੁੱਖ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, PW-5, PW-7, PW-9, PW10, PW-11 ਅਤੇ PW-14 ਨੇ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੀ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਉਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ 'ਤੇ ਇਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਬਿਆਨ ਧਾਰਾ 313 ਕ੍ਰਿ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਜਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਕਰਾਰਾਂ ਤੋਂ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਦਾ ਸੰਤੋਸ਼ਜਨਕ ਜਵਾਬ ਦੇਵੇ। ਜਦੋਂ PW-10 ਅਤੇ PW-14 ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕੋਈ ਸੰਤੋਸ਼ਜਨਕ ਜਵਾਬ ਨਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਪਾਈ ਗਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ PW-10 ਅਤੇ PW-14 ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ ਸੀ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਇਹ ਜਵਾਬ ਦੇਵੇ ਕਿ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ ਕਦੋਂ ਅਲੱਗ ਰਹਿਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਜਵਾਬ ਨਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ, ਅਭਿਯੋਗ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਵੇਖੇ ਜਾਣ ਦੀ ਥਿਊਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 16.5 ਅਤੇ 16.6||416-ਜੀ-ਐਚ; 417-ਏ; 418-ਬੀ-ਸੀ]

1.6. ਅਭਿਯੋਗ ਵੱਲੋਂ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸਵੈਚਾਨੁਸਾਰ ਬਿਆਨ ਅਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਭਿਯੋਗ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਇਸ ਬਿਆਨ ਨੂੰ Ex.P-2 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ PW-25 ਰਾਹੀਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਬਿਆਨ PW-1, CW-3 ਅਤੇ ਦੁਭਾਸ਼ੀਏ – PW-10 ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 17]

1.7. ਧਾਰਾ 27 ਹਿਰਾਸਤੀ ਬਿਆਨ ਦੀ ਸਧਾਰਣ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਵੈ-ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹਿਰਾਸਤੀ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਜਬਰ ਦੁਆਰਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਖੋਜੀ ਗਈ ਸੱਚਾਈ ਇੱਕ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਖੁਲਾਸਾ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕੇਵਲ ਉਸ

ਸਮੇਂ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ ਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਕੁਝ ਨਵਾਂ ਖੋਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਖੁਲਾਸਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਬਿਆਨ ਉਸਦੇ ਅੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹਿੱਸਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਅੰਗ ਜਾਂ ਹਿੱਸੇ ਜੋ ਖੋਜ ਦਾ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਨ ਸਨ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਬੂਤ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ ਕਿ ਕਬੂਲਨਾਮੇ ਦਾ ਬਿਆਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਕਾਰਨਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ, ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਵੀ ਧਾਰਾ 8 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥ ਹੋਵੇਗਾ। [ਪੈਰਾ 18]

1.8. ਇਹ ਇੱਕ ਸਥਾਪਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਵੈਚਛਿਕ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਖੋਜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੇਵਲ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਇਕੱਲੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਸਵੈਚਛਿਕ ਬਿਆਨ ਦਾ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੇਵਲ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਧਾਰਾ 27 ਅਧੀਨ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਬਿਆਨ ਸਵੈਚਛਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੱਥ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਜਦੋਂ ਪੀਡਬਲਿਊ-10 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਬਿਆਨ ਸਵੈਚਛਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਬਿਆਨ ਉਸ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ, ਤਾਂ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਦੁਭਾਸ਼ੀਏ ਦੀ ਮਦਦ ਲੈਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਲੱਭੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਇਸ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਪਰੀਕਸ਼ਣ ਪਰਮੁੱਖ ਵਿਚਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਬਿਆਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਸੌਟੀ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ। ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਅਨੁਵਾਦ ਮਲਿਆਲਮ ਤੋਂ ਤਾਮਿਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੰਨੜ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੁਝਾਉਂਦਾ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਬਿਆਨ ਸਵੈਚਛਿਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਬਿਆਨ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਿਊ-10 ਨੂੰ ਮਲਿਆਲਮ ਪੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਲਿਖਣ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਸੀ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬਿਆਨ ਦੀ ਸਮਗਰੀ ਨੂੰ ਨਾਮੰਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੇਰਲ ਤੋਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਲਿਆਲਮ ਬੋਲਣਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਜੋ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਸੀ ਉਹ ਗਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪੁੱਛਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਨੁਸਾਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿਣਾ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਪੀਡਬਲਿਊ-10 ਨਾਲ ਬਿਆਨ ਦੀ ਸਮਗਰੀ ਗਲਤ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਵੀ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 19]

1.9. ਇਹ ਬੇਸ਼ੱਕ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ PW-25 ਦੀ ਕਬੂਲਨਾਮੇ ਦੀ ਪੂਰੀ ਗੱਲ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ, ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 27 ਦੇ ਦੰਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਕਬੂਲਨਾਮੇ ਦਾ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਜਿਸ ਨੇ ਪੀੜਤ ਦੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਨੂੰ ਅਗਵਾਈ ਦਿੱਤੀ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਹੋਰ ਲੇਖ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਪਹਿਲਕਦਮੀ ਤੇ ਬਰਾਮਦ ਹੋਏ ਹਨ, ਕਈ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ ਤੇ ਪਛਾਣੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਐਕਸ.ਪੀ-2 ਅਧੀਨ ਦਰਜ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਮੰਨੇ ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਅਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕੁਝ ਲੇਖ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਕਬੂਲਨਾਮੇ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਤੇ ਬਰਾਮਦ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਅਭਿਯੋਗ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 20]

1.10. ਹੋਰ ਆਲੇਦੁਆਲੇ ਹਾਲਾਤ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਸਾਬਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹਨ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸਾਮਾਨ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚੇ ਗਏ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਸਵੈਚਛਿਕ ਬਿਆਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਤੇ ਬਰਾਮਦ ਹੋਏ ਸਨ। PW-5 ਨੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਅਚਲ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। PW 5 ਨੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕਾਬੂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕੇਰਲ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਲੱਕਵਾ ਮਾਰ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਮਰੀਕਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ ਸਾਰੇ ਗਲਤ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਬਿਆਨ ਹਨ ਜੈਸਾ ਕਿ PW-5 ਨੇ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਹੀ ਲਾਗੂਕਾਰੀ ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹਨ। ਰਿਕਾਰਡ ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਸਬੂਤਾਂ

ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲ ਦੇਣੀ ਪੈ ਗਈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੱਤਰੀਯ ਅਨਿਯਮਿਤਤਾ ਨਹੀਂ ਆਈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਂਦੀ ਹੋਵੇ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਸਹੀ ਨਜ਼ਰੀਏ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਹ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਹੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ਸੰਭਵ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਗੁੰਮ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਪੀਲ ਗੁਣਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

[ਪੈਰਾ 21-23]

ਸ਼ਰਦ ਬਿਰਧੀਚੰਦ ਸਰਦਾ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ
(1984) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 116 : [1985] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 88; ਸ਼ਿਓ ਸ੍ਵਰੂਪ ਬਨਾਮ. ਕਿੰਗ ਐਮਪਰਰ ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1934 ਪੀ.ਸੀ. 227; ਨਰੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਐਮਪਰਰ ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1942 (ਕਾਲ) 593; ਪੋਹਲਿਆ ਮੋਤਿਆ ਵਾਲਵੀ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ (1980) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 530; ਅਨਵਰ ਪੀ.ਵੀ. ਬਨਾਮ ਪੀ.ਕੇ. ਬਸ਼ੀਰ (2014) 10 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 473; ਅਰਜੁਨ ਪੰਡਿਤਰਾਓ ਖੋਤਕਰ ਬਨਾਮ ਕੈਲਾਸ਼ ਕੁਸ਼ਨਰਾਓ ਗੋਰੰਟਿਆਲ (2020) 7 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 1; ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸੁਵਰਨੰਮਾ (2015) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 323 : [2014] 10 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 778; ਪੱਟੂ ਰਾਜਨ ਬਨਾਮ ਤਮਿਲ ਨਾਡੂ ਰਾਜ (2019) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 711 : [2019] 5 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 535; ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਕਾਸ਼ੀ ਰਾਮ (2006) 12 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 254 : [2006] 8 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 501; ਏ.ਐਨ. ਵੇਂਕਟੇਸ਼ & ਓਰਸ. ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ (2005) 7 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 714; ਗਾਮਿਨੀ ਬਾਲਾ ਕੋਟੇਸਵਰਾ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 2010 ਐਸ.ਸੀ. 589 : [2009] 14 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1 – ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਚੰਦੱਪਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ (2007) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 415 : [2007] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 630; ਮੁਰੁਗੇਸਨ ਬਨਾਮ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਰਾਹੀਂ ਰਾਜ (2012) 10 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 383 : [2012] 13 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1; ਮੋਹਮਦ ਇਨਾਯਤੁੱਲਾ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1976 ਐਸ.ਸੀ. 483 : [1976] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 715 – ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਕੇਸ ਲਾ ਰੈਫਰੈਂਸ

[1985] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 88 ਪੈਰਾ 8.2 ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

[2007] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 630 ਪੈਰਾ 8.2, 14 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

[2012] 13 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1 ਪੈਰਾ 8.2, 12 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(1980) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 530 ਪੈਰਾ 8.2 ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(2014) 10 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 473 ਪੈਰਾ 8.2 ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(2020) 7 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 1 ਪੈਰਾ 8.2, 9 ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

[2006] 8 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 501 ਪੈਰਾ 9, 16.5 ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(2005) 7 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 714 ਪੈਰਾ 9, 18 ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

[2014] 10 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 778 ਪੈਰਾ 9, 22 ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

[2019] 5 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 535 ਪੈਰਾ 9, 22 ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

[2009] 14 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1 ਪੈਰਾ 9 ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

[1976] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 715 ਪੈਰਾ 18 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲੇਟ ਜੁਰਿਸਡਿਕਸ਼ਨ: ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 64 ਆਫ 2021।

20.03.2020 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਕਰਨਾਟਕ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਬੈਂਗਲੁਰੂ ਬੈਂਚ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 335 ਆਫ 2014 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਰੇਂਜਿਥ ਬੀ. ਮਾਰਾਰ, ਜ਼ੁਲਫ਼ਿਕਰ ਅਲੀ ਪੀ. ਐਸ., ਮਿਸ ਲਕਸ਼ਮੀ ਸ੍ਰੀ ਪੀ., ਮਿਸ ਲੇਬਿਨਾ ਬੇਬੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਵੀ. ਐਨ. ਰਾਘੁਪਤੀ, ਜਵਾਬੀ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਅਰਵਿੰਦ ਕੁਮਾਰ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ।

1. ਇਹ ਅਪੀਲ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ (ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਅਪੀਲੇਟ ਜੁਰਿਸਡਿਕਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਸਥਾਰ) ਐਕਟ, 1970 ਦੀ ਧਾਰਾ 2(1)(ਅ) ਅਧੀਨ ਸੈਸ਼ਨ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 96 ਦੇ 2012 ਦੇ ਇਕਲੌਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਸਾਗਰ ਤਾਲੁਕਾ ਦੀ ਫਾਸਟ ਟ੍ਰੈਕ ਕੋਰਟ ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ, ਕਰਨਾਟਕ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 335 ਦੇ 2014 ਵਿੱਚ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਫਾਸਟ ਟ੍ਰੈਕ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਲਟਦਿਆਂ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਆਈਪੀਸੀ') ਦੀ ਧਾਰਾ 302, 201 ਦੀ ਆਈਪੀਸੀ, 404 ਦੀ ਆਈਪੀਸੀ ਅਤੇ 419 ਦੀ ਆਈਪੀਸੀ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯਾਬ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਧਾਰਣ ਕੈਦ ਲਈ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸਬੰਧਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ 3 ਸਾਲ/2ਸਾਲ ਦੀ ਸਾਧਾਰਣ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵੀ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਇਕੱਠੇ ਚੱਲਣਗੇ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵੀ।

2. ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਤੱਥ ਜੋ ਅਭਿਯੋਗ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ: ਦੋਸ਼ੀ ਸਾਗਰ ਤਾਲੁਕਾ (ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ) ਦੇ ਕੇਰੋਡੀ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਮਿਸਟਰ ਜੋਸ ਕਾਫਨ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੇ ਫਾਰਮਹਾਉਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਜ਼ਦੂਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ 02.12.2011 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 6:00 ਤੋਂ 6:30 ਵਜੇ ਕੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਉਕਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਫਾਰਮਹਾਉਸ ਦੇ ਪੂਰਬੀ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਕੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉੱਥੇ ਸੌਂ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਲੋਹੇ ਦੀ ਰਾਡ ਨਾਲ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ, ਉਸ ਦੀ ਖੱਬੀ ਭੌਂ 'ਤੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਖੱਬੀ ਠੋਡੀ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਮਾਰ ਕੇ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਫਿਰ ਫਾਰਮਹਾਉਸ ਵਿੱਚ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਚੋਰੀ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸੇ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਸ ਫਾਰਮਹਾਉਸ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵੀ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਅਣਉਚਿਤ ਧਨਾਤਮਕ ਲਾਭ ਕਮਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਫਿਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਫਾਰਮਹਾਉਸ ਦੇ ਪੱਛਮੀ ਪਾਸੇ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਬਾਗ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਰਾਖ ਖਾਦ ਸਟੋਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਇੱਕ ਗੱਡ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਛੁਪਾ ਦਿੱਤਾ। ਕਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੀ ਗਈ ਲੋਹੇ ਦੀ ਰਾਡ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਕਮਰ ਦੀ ਬੈਲਟ, ਉਸ ਦੀ ਪੈਂਟ, ਕਮੀਜ਼ ਨੂੰ ਵੀ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਉੱਪਰੀ ਪਰਤ ਹੇਠਾਂ ਛੁਪਾ

ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੇ ਫਾਰਮਹਾਉਸ ਤੋਂ ਚੋਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਮਾਨ ਨੂੰ ਸੁਨੀਲ ਕੁਮਾਰ (ਸੀਡਬਲਿਊ-18) ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮਿਸਟਰ ਡੇਨਿਸ ਸੀ ਥੋਮਸ (ਸੀਡਬਲਿਊ20) ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵੇਚਣ ਨਾਲ ਮਿਲੇ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਬੇਈਮਾਨੀ ਨਾਲ ਹੜਪ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਖੁਦ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਦਾਸ਼ਤਾ ਦੇ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਝੂਠੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਹੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਫਾਰਮਹਾਉਸ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸੀਡਬਲਿਊ-15 ਮਿਸਟਰ ਲਿਜ਼ੋ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਿਆ।

3. ਸਾਜਿਦ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਇੱਕ ਗੁੰਮਸ਼ੁਦਾ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਪਿੱਛੋਕੜ 'ਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਜੁਰਮ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਕਿੱਥੇ ਛੁਪਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਭਿਯੋਗ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਦੱਸਦਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਖਿਲਾਫ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 302, 201, 404 ਅਤੇ 419 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯਾਬ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਲਈ ਚਾਰਜ-ਸ਼ੀਟ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਦੋਸ਼ੀ ਖਿਲਾਫ ਚਾਰਜ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਘਰ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਅਭਿਯੋਗ ਨੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਿਊ-1 ਤੋਂ ਪੀਡਬਲਿਊ-24 ਵਜੋਂ ਜਾਂਚਿਆ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਮੈਟੀਰੀਅਲ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਐਕਸ.ਪੀ-1 ਤੋਂ ਪੀ-51 ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੈਟੀਰੀਅਲ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਐਮਓ1 ਤੋਂ ਐਮਓ47 ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ। ਅਭਿਯੋਗ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ, ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਬਿਆਨ ਫੌਜਦਾਰੀ ਤਰੀਕੇ ਦੀ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 313 ਅਧੀਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਪੱਖ ਨੂੰ ਮੁੜ ਦੋਹਰਾਇਆ।ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੈਸ਼ਨਜ ਜੱਜ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਓਂ ਦਲੀਲਾਂ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਰਧਾਰਣ ਲਈ ਛੇ ਬਿੰਦੂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ। ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਨੇ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਿਆਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਅਭਿਯੋਗ ਆਪਣਾ ਮਾਮਲਾ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਰੀਖ 08.08.2013 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਦੇ ਕੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਰਾਜ ਨੇ ਇਸ ਨਾਲ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ-335 ਆਫ 2014 ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸੈਸ਼ਨਜ ਜੱਜ ਨੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸਰਾਹਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਸਰਾਹਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਮੱਗਰੀ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਭਿਯੋਗ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੈਸ਼ਨਜ ਜੱਜ ਨੇ ਅਭਿਯੋਗ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਵੀ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਡਾਕਟਰ ਪੀਡਬਲਿਊ-22 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੀ ਸਹੀ ਪਰਿਪ੍ਰੇਕਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਨਾ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸੈਸ਼ਨਜ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਨੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਉਲਟ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਅਭਿਯੋਗ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਉਲਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 302, 201, 404 ਅਤੇ 419 ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਪੀਲ।

4. ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸ੍ਰੀ ਰੇਂਜਿਥ ਬੀ.ਮਾਰਲਾਰਨ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਤਰਕ ਸੁਣੇ ਹਨ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਜ਼ੁਲਫ਼ਿਕਰ ਅਲੀ ਪੀ.ਐਸ., ਸੁਸ੍ਰੀ ਲਕਸ਼ਮੀ ਸ੍ਰੀ ਪੀ., ਸੁਸ੍ਰੀ ਲੇਬਿਨਾ ਬੇਬੀ, ਵਕੀਲਾਂ ਸਮੇਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਦੋਸ਼ੀ ਲਈ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਵੀ.ਐਨ.ਰਾਘੁਪਤੀ, ਰਾਜ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਅਤ ਖੜੇ ਵਕੀਲ ਨਾਲ।

5. ਇਹ ਸ੍ਰੀ ਰੇਂਜਿਥ ਬੀ. ਮਾਰਾਰ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਵੀ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਆਧਾਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਭਿਯੋਗ ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਨਤੀਜੇ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਭਾਵ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਦੋਸ਼। ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਸਿਰਫ ਉਸ ਕਬੂਲਨਾਮੇ ਦੇ

ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਜੋ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸਬੂਤ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੰਨੜ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਭਿਯੋਗ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਮਲਿਆਲਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਬੂਲਨਾਮਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਿਊ-10 ਨੇ ਕੰਨੜ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬੇਸ਼ੱਕ ਪੀਡਬਲਿਊ-10 ਨੂੰ ਕੰਨੜ ਲਿਖਣਾ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਸਿਰਫ ਕੰਨੜ ਭਾਸ਼ਾ ਬੋਲ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕਥਿਤ ਕਬੂਲਨਾਮੇ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਬੂਤ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕੰਪਿਊਟਰ 'ਤੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਿੰਟਆਉਟ ਲਿਆ ਸੀ ਉਸ ਬਾਰੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਉਪਲਬਧ ਨਾ ਹੋਣਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਭਿਯੋਗ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਆਈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਰੀਕਰਨ ਦੇ ਸੁਚਿੰਤ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

6. ਉਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਪੀਡਬਲਿਊ-10 ਦੇ ਸਬੂਤ ਵੱਲ ਖਿੱਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੋਰ ਅਭਿਯੋਗ ਗਵਾਹਾਂ ਦਾ ਨੇੜਲਾ ਦੋਸਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਕਬੂਲਨਾਮਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਿੰਟਿਡ ਫਾਰਮੈਟ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਟਾਈਪ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਯਹਾਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਭਿਯੋਗ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਪੀਡਬਲਿਊ-10 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਲਿਖਿਆ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਨੀਚੇ ਲਿਖੇ ਗਏ ਅਤੇ ਬੇਬਾਕੀ ਨਾਲ ਜੋ ਬਿਆਨ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੀਡਬਲਯੂ-10 ਦੇ ਸਬੂਤ ਉੱਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

7. ਉਹ ਹੋਰ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਪੀਡਬਲਯੂ-4 ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ, ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪਿਤਾ ਆਖਰੀ ਵਾਰ 29.11.2011 ਨੂੰ ਕੇਰਲ ਛੱਡ ਕੇ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਕ ਵਾਰ 28.12.2011 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਫੋਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇਕ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸਮਾਰੋਹ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦੇ ਸਕੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਹੋਈ ਸੀ ਪਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕੇਰਲ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਭਿਯੋਗ ਅਨੁਸਾਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ 02.12.2011 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਕਥਿਤ ਕਬੂਲਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪੋਸਟ-ਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੌਤ 21.01.2012 ਨੂੰ ਖੁਦਾਈ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ 45 ਤੋਂ 60 ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਭਿਯੋਗ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਇਕ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਭਿਯੋਗ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਖਾਮੀ ਆਈ ਹੈ ਉਹ ਸਪਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋਈ, ਜੋ ਅਭਿਯੋਗ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਲਈ ਘਾਤਕ ਸੀ।

8. ਉਹ ਹੋਰ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਭਿਯੋਗ ਨੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ 3 ਗਵਾਹਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 (ਮਹਾਜ਼ਰ ਗਵਾਹ), ਪੀਡਬਲਯੂ-2 (ਇਨਕੁਆਇਸਟ ਗਵਾਹ) ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-10 (ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਖੁਲਾਸੇ ਨੂੰ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ) ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਫਾਰਮਹਾਉਸ ਤੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਚੋਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਮੱਗਰੀ ਵਸਤੂਆਂ (ਐਮ.ਓਜ਼) ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨੇੜਲੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਘੱਟ ਦੋਸਤ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਤਿੰਨੇ ਗਵਾਹ ਬਰਾਮਦਗੀਆਂ ਨੂੰ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤੀ ਮਾਪ ਅਤੇ ਇਨਕੁਆਇਸਟ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਅਟੈਸਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਭਿਯੋਗ ਦੇ ਉਦਾਹਰਣ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸਟਾਕ ਗਵਾਹਾਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਭਿਯੋਗ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਫਾਰਮਹਾਉਸ ਵਿੱਚ ਇਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੀ ਜੋ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਸਬਮਿਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਭਿਯੋਗ ਨੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਸਮੇਤ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਦੇਖੇ ਜਾਣ ਦੀ ਥਿਊਰੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣਾ ਸੀ। ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ (ਛੋਟੇ 'ਤੇ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.') ਦੀ ਧਾਰਾ 313 ਅਧੀਨ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਉਸ ਦੇ ਉਦਾਹਰਣ 'ਤੇ ਬਰਾਮਦਗੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਇਹ ਕਾਫੀ ਸੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਪੱਖ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਅਭਿਯੋਗ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਸੰਦੇਹ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣਾ ਸੀ।

8.1 ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਕੇਸ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੁਝ ਲੋਕ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਜਿੱਥੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਖੁਦਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸਥਾਨ ਦੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਭਿਯੋਗ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਫਾਰਮਹਾਉਸ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜੋ ਦੋ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਫਾਰਮ ਹਾਉਸ ਗਾਇਬ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਅਤੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਤੋਂ ਜੋ ਵੀ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਕਥਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਦਲੀਲ ਦੇਵੇਗੀ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਮੋਬਾਈਲ ਦੀ ਸੀਡੀਆਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਸਬੂਤ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਲਈ ਘਾਤਕ ਸੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੇਸ.

8.2 ਉਹ ਦਲੀਲ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਕਥਿਤ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਸਾਬਕਾ. ਪੀ-2 ਨੂੰ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ: ਅਰਥਾਤ ਲਾਸ਼ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਅਤੇ ਲੇਖ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਵੀਕਾਰਨਯੋਗ ਹੈ। ਦੁਆਰਾ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਬਾਰੇ ਵੀ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਜਦੋਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਰੱਖੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਵਿਗੜਿਆ ਜਾਂ ਪਹੁੰਚਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਭ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਕੈਟੇਨਾ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਵੇਗੀ ਕਿ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਅਤੇ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਕੇ ਉਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ:(i) ਸ਼ਰਦ ਬਿਰਧੀਚੰਦ ਸਾਰਦਾ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ (1984) 4 SCC 116,

(ii) ਸ਼ਿਓ ਸਵਰੂਪ ਬਨਾਮ ਰਾਜਾ ਸਮਰਾਟ ਏਆਈਆਰ 1934 ਪੀਸੀ 227,

(iii) ਚੰਦਰਪਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ (2007) 4 SCC 415,

(iv) ਮੁਰੂਗੇਸਨ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ (2012) ਦੁਆਰਾ 10 SCC 383,

(v) ਨਰੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ ਏਆਈਆਰ 1942 (ਕੈਲ) 593,

(vi) ਪੋਹਲਿਆ ਮੋਤਿਆ ਵਲਵੀ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ (1980) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 530, [ਅਰਵਿੰਦ ਕੁਮਾਰ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ]

vii. ਅਨਵਰ ਪੀ.ਵੀ. ਬਨਾਮ ਪੀ.ਕੇ. ਬਸ਼ੀਰ(2014) 10 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 473,

viii. ਅਰਜੁਨ ਪੰਡਿਤਰਾਓ ਖੋਤਕਰ ਬਨਾਮ ਕੈਲਾਸ਼ ਕੁਸ਼ਨਰਾਓ ਗੋਰੰਟਿਆਲ(2020) 7 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 1.

ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼੍ਰੀ ਵੀ. ਐਨ. ਰਾਘੁਪਤੀ, ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਖੜ੍ਹੇ ਵਕੀਲ ਜੋ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਹਨ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨਗੇ। ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੈਸ਼ਨਜ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਪਲਬਧ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਜਾਂ ਉਪਲਬਧ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਸਰਾਹਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਉਲਟਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਫੈਸਲੇ ਦਰਜ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕਾਰਣ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਸਰਾਹਣਾ ਕਰਨ ਉੱਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਰਾਏ ਬਣਾਈ ਹੈ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਉਪਲਬਧ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਨਾ-ਸਰਾਹਣਾ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਇਸੇ ਧਾਗੇ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ।

9. ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗਵਾਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ਬਤੀ ਮਹਾਜ਼ਰ ਦੇ ਗਵਾਹ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.-3, ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.-9, ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.-11 ਅਡੋਲ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 313 ਅਧੀਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾ ਆਉਣ ਕਾਰਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਬੂਤ ਟਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੇਬਾਕ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਇਸ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਆਗੇ ਵਧਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.-5 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਵੱਲ ਖਿੱਚਣਗੇ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਦੋਸਤ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਮਿਸਟਰ ਬਾਬੂ (ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.-11) ਨਾਮਲੀ ਸਾਲਾ-ਮਿਸਟਰ ਲਿਜੋ(ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.-5) ਨੂੰ ਵਕੀਲ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.-15 ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਝੌਤੇ ਅਧੀਨ ਵੇਚੇ ਗਏ ਰੱਬਲ ਟੈਪਿੰਗ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਕਹੀ ਗਈ ਗਵਾਹ ਨੇ ਐਕਸ.ਪੀ.-15 ਬਾਰੇ ਵੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਅਧੀਨ ਐਮ.ਓ.23 ਤੋਂ 32 ਤੱਕ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਭਿਯੋਗ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਸਰਾਹਣਾ ਕਰਕੇ ਸਹੀ ਰਾਏ ਬਣਾਈ ਹੈ ਕਿ ਟਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਟਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਸਬਮਿਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ:

i. ਰਾਜਸਥਾਨ ਦੀ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਕਾਸ਼ੀ ਰਾਮ (2006) 12 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 254

ii. ਏ.ਐਨ. ਵੇਂਕਟੇਸ਼ & ਓਰਸ. ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਕਰਨਾਟਕ (2005) 7 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 714

(iii) ਰਾਜ ਕਰਨਾਟਕ ਬਨਾਮ ਸ੍ਵਰਨੰਮਾ (2015) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 323

(iv) ਪੱਟੂ ਰਾਜਨ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ (2019) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 771.

(v) ਅਰਜੁਨ ਪੰਡਿਤਰਾਓ ਖੋਤਕਰ ਬਨਾਮ ਕੈਲਾਸ਼ (2020) 7 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 1.

10. ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ ਉੱਤੇ ਸਾਡੀ ਸਾਵਧਾਨ ਅਤੇ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਬਿੰਦੂ ਉੱਠ ਸਕਦੇ ਹਨ:

(a) ਕੀ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਉਲਟਣ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੋ ਸੰਭਵ ਵਿਚਾਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਸੰਭਵ ਵਿਚਾਰ ਹੋ?

(b) ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਗਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਉਲਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ?

ਜਾਂ

(c) ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਰਾਹਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਨਜ਼ਰੀਏ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ?

## ਚਰਚਾ ਅਤੇ ਨਤੀਜਾ

11. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਉੱਪਰ ਬਣਾਏ ਗਏ ਬਿੰਦੂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਓਵਰਲੈਪ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕੱਠੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ

ਹੈ:

ਬਿੰਦੂ 1 ਤੋਂ 3 ਤੱਕ

12. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਇਸ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਜੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵਿਕ□ਤੀ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਇੱਕ ਸੰਭਵ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਲਟਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 'ਮੁਰੁਗੇਸਨ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ' ਜਿਥੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

"33. ਸ਼ਬਦਾਂ “ਗਲਤ”, “ਗਲਤ” ਅਤੇ “ਸੰਭਵ” ਨੂੰ ਆਕਸਫੋਰਡ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: [ਅਰਵਿੰਦ ਕੁਮਾਰ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ.]

“ਗਲਤ.— ਗਲਤ; ਗਲਤ.

ਗਲਤ.— (1) ਸਹੀ ਜਾਂ ਸੱਚਾ ਨਹੀਂ, ਗਲਤੀ.

(2) ਅਨਿਆਇਕ, ਬੇਈਮਾਨ, ਜਾਂ ਅਨੈਤਿਕ.

ਸੰਭਵ.— (1) ਅਸਤਿਤਵ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲਾ.

(2) ਜੋ ਅਸਤਿਤਵ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜੋ ਨਿਸਚਿਤ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵਨਾਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।”

34. ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਭਵ ਵਿਚਾਰ ਉਹ ਰਾਇ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਇ ਦੀ ਸਹੀਅਤ ਜਾਂ ਅਨਿਆਇਕਤਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਸਤਿਤਵ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਬਣਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਜੋ ਕਿ ਹਾਈਰਾਰਕੀਕਲ ਢਾਂਚੇ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਹੈ, ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਸਹਿਮਤੀ ਉੱਤੇ ਗਲਤ ਜਾਂ ਗਲਤ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਨਤੀਜਾ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਭਵ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਸਹੀਅਤ ਜਾਂ ਅਨਿਆਇਕਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਉੱਚ ਨਿਆਇਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝੇ ਗਏ ਸਹੀ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਪਰਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇੱਕ ਸੰਭਵ ਵਿਚਾਰ ਉਹ ਨਤੀਜਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਉੱਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਜਾਂ ਨਾਂ ਦੇਣ ਦੇ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਤਰਕਸੰਗਤ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੋਨਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮੌਲਿਕ ਵਿਭੇਦ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਤਰਕਸੰਗਤ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।”

13. ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੱਢੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵਿਕ□ਤ ਹੋਵੇ ਜੋ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਉਲਟਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਵਿੱਚ ਗਾਮਿਨੀ ਬਾਲਾ ਕੋਟੇਸਵਰ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਰਾਜਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਹੇਠਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ:

“14. ਅਸੀਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਲੰਬਾਈ ਤੱਕ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਰਾਓ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬਰੀਕਾਰੀ ਖਿਲਾਫ

ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਦੁਰਲੱਭ ਅਤੇ ਅਸਾਧਾਰਣ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੱਢੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਪਰ ਸਿਰਫ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵਿਕ□ਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। "ਵਿਕ□ਤ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਮਝੇ ਗਏ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ "ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਭਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ" ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜੋ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕ□ਤ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਸੀ।

ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਜਾਂ ਪਾਬੰਦੀ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾਪਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਫੌਜਦਾਰੀ ਤਰੀਕਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਵਿਸਥਾਰਪੂਰਵਕ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕਿ ਉਸ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਉਲਟਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸ਼ਿਓ ਸ੍ਵਰੂਪ ਬਨਾਮ ਕਿੰਗ ਐਮਪਰਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਾਈਵੀ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ:

ਪਰ ਕੋਡ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਅਤੇ ਤੱਥ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਭਾਰ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ:

ਪਰੀਖਿਆ ਜੱਜ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ਵਸਨੀਯਤਾ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ/ਰਾਏ;NONE

ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮਾਸੂਮੀਅਤ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ;NONE

ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਦੇਹ ਦਾ ਲਾਭ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ; ਅਤੇNONE

ਕਿਸੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚਾਏ ਗਏ ਤੱਥ ਦੇ ਨਿਰਣੈ 'ਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਧੀਮੀ ਗਤੀ ਜਿਸਨੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਇਆ ਹੋਵੇ।NONE

14. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਸਮੇਂ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਚੰਦਰੱਪਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਕਰੰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ:

“42. ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰਿਤ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਬਰੀਕਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਸਮੇਂ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਉਭਰਦੇ ਹਨ:

(1) ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬਰੀਕਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸਮੀਖਿਆ, ਮੁੜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।

(2) ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਸੰਹਿਤਾ, 1973 ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਸੀਮਾ, ਪਾਬੰਦੀ ਜਾਂ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਂਦੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਸਬੂਤਾਂ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਖੁਦ ਦਾ ਨਤੀਜਾ, ਤੱਥ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਉੱਤੇ, ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(3) “ਮਜਬੂਤ ਅਤੇ ਜਬਰਦਸਤ ਕਾਰਨ”, “ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਪਰਯਾਪਤ ਆਧਾਰ”, “ਬਹੁਤ ਮਜਬੂਤ ਹਾਲਾਤ”, “ਵਿਕ□ਤ ਨਤੀਜੇ”, “ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ”, ਆਦਿ ਵਰਗੇ ਵਿਭਿੰਨ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਬਰੀਕਤ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ

ਬਰੀਕਤ ਨਾਲ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜੀ ਤੋਂ ਹਿਚਕਿਚਾਹਟ ਨੂੰ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਖੁਦ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਕੱਢਣ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਕਰਨ ਲਈ।

(4) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਰੀਕਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦੁੱਗਣਾ ਅਨੁਮਾਨ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ, ਬੇਕਸੂਰ ਹੋਣ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਕਸ਼ਮ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਸਾਬਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਜੁਰਿਸਪ੍ਰੂਡੈਂਸ ਦੇ ਮੂਲ ਸਿਧਾਂਤ ਅਧੀਨ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਦੂਜਾ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਬਰੀਕਤ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਬੇਕਸੂਰ ਹੋਣ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ, ਪੁਖਤਾ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(5) ਜੇਕਰ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਦੋ ਉਚਿਤ ਨਤੀਜੇ ਸੰਭਵ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਟਰਾਇਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਬਰੀਕਤ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।"

15. ਉਪਰੋਕਤ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਣ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਰਿਸਥਿਤੀਜਨਕ ਸਬੂਤਾਂ ਉੱਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੰਖੇਪ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਨਾਲ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਲੱਭੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਇਥੇ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ:

16. ਸ੍ਰੀ. ਜੋਸ ਸੀ ਕਾਫਨ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਮੀਸਾਈਡ ਹੋਣ ਦਾ ਸਬੂਤ ਪੋਸਟ ਮੌਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਐਕਸ.ਪੀ-41 ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ 21.01.2012 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਕਤ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ ਪੋਸਟ-ਮੌਰਟਮ ਜਾਂਚ ਤੋਂ 45-60 ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਿਊ-22, ਜਿਸ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਪੋਸਟ-ਮੌਰਟਮ ਕੀਤਾ, ਡਾਕਟਰ ਕੀਰਿਤਰਾਜ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮੁੱਖ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ 26.03.2013 ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਹੈ:

"ਖੱਬੇ ਭੌਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਫਟਿਆ ਹੋਇਆ ਜ਼ਖਮ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸਦੀ ਲੰਬਾਈ 2 ਇੰਚ ਅਤੇ ਚੌੜਾਈ 2 ½ ਇੰਚ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਜ਼ਖਮ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਫਟੇ ਹੋਏ ਪਾਏ ਗਏ। ਇਸ ਜ਼ਖਮ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਅਗਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਕੁਚਲਿਆ ਹੋਇਆ ਫਰੈਕਚਰ ਸੀ। ਖੱਬੀ ਅੱਖ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਯਾਨੀ ਕਿ ਮੈਕਸਿਲਾ ਹੱਡੀ ਵਿੱਚ, ਸੋਜ਼ਿਆ ਹੋਇਆ ਜ਼ਖਮ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕੁਝ ਖੂਨ ਜਮਣ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸਦੀ ਲੰਬਾਈ 2 ½ ਇੰਚ ਅਤੇ ਚੌੜਾਈ 1 ½ ਇੰਚ ਸੀ।"

ਪੀਡਬਲਿਊ-22 ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸ੍ਰੀ. ਜੋਸ ਕਾਫਨ ਦੀ ਮੌਤ ਮੱਥੇ ਉੱਤੇ ਕੁਚਲਿਆ ਹੋਇਆ ਫਰੈਕਚਰ ਕਾਰਨ ਹੋਏ ਦਿਮਾਗੀ ਰਕਤਸ੍ਰਾਵ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਅਤੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਵਿਵਾਦ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਅਟੱਲ ਨਤੀਜਾ ਕਿ ਸ੍ਰੀ. ਜੋਸ ਕਾਫਨ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਮੀਸਾਈਡਲ ਸੀ, ਨਾਲ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਲੱਭੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

16.1 ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਦਾ ਤਰਕ ਕਿ ਅਕਸ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਇਹ ਨਿਸਚਿਤ ਤੌਰ ਤੇ ਕਹਿਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਡਿੱਗ ਕੇ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਇਹ ਇੱਕ ਤਰਕ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਯੋਗ ਹੈ।

16.2 ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਅਭਿਯੋਗ ਨੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ "ਆਖਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਸਿਦਾਂਤ"। ਅਭਿਯੋਗ ਦਾ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸ੍ਰੀ. ਜੋਸ ਕਾਫਨ ਆਪਣੀ ਬਾਗ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਕੇਰੇਡੀ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਸਰਵੇ ਨੰਬਰ 48 ਅਤੇ 49 ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਹ ਵੀ ਅਭਿਯੋਗ ਦਾ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਬਾਗ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਇੱਕ ਘਰ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਥੇ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਿਊ-4 ਵਜੋਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਮਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਬਾਰੇ ਅਖਬਾਰ 'ਦੀਪਿਕਾ' ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕੰਮ ਲਈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਅਖਬਾਰ ਨੂੰ ਐਕਸ.ਪੀ-28 ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਨੂੰ ਐਕਸ.ਪੀ-8(ਏ) ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ।

16.3 ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿ ਅਭਿਯੋਗ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ

ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ PW-4 ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਗਵਾਹ ਜਿਵੇਂ ਕਿ PW-5, PW-6, PW-7, PW-8, PW-9, PW-11 ਅਤੇ PW-12 ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਬਾਗ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਕਦੇ ਇੱਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਤਰਕਸੰਗਤ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 14, 15, 16 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਫੈਸਲਾ ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਆਕਰਸ਼ਕ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਪਰ ਗਹਿਰੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਝੁਠਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵੇਖਿਆ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, PW-10 ਅਤੇ PW-14 ਦੁਆਰਾ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। PW-10 ਨੇ ਆਪਣੀ ਮੁੱਖ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ 26.02.2013 ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

“ਮੈਂ 1962 ਤੋਂ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਪਿਛਲੇ 23 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਆਟੋਰਿਕਸ਼ਾ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੇਰੀ ਜੋਸ ਕਫਨ ਨਾਲ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕੇਰਲ ਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਆਟੋ ਸਟੈਂਡ ਵਿੱਚ ਮਲਿਆਲਮ ਜਾਣਨ ਵਾਲੇ ਆਟੋ ਡਰਾਈਵਰ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਤੇ ਕਫਨ ਦੀ ਲਗਭਗ 5-6 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਟੋ ਰਿਕਸ਼ਾ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾ ਲੈਂਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਫਾਰਮ ਲੈਂਡ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਫਨ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਕਿੱਥੇ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਗਵਾਹ ਨੂੰ Ex.P.31 ਅਤੇ 32 ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਜਾਮਣੀ ਰੰਗ ਦੀ ਕਮੀਜ਼ ਪਾਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜੋਸ ਕਫਨ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ। ਲੋਕ ਉੱਥੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕਫਨ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਕਾਮਿਆ ਸੀ।

21.01.2012 ਨੂੰ, ਇੱਕ ਡਫੇਦਾਰ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਸੁੰਦਰ ਸੀ, ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਮਲਿਆਲਮ ਜਾਣਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਲਿਆਲਮ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਸਾਗਰ ਰੂਰਲ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਗਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਡੀ.ਵਾਈ.ਐਸ.ਪੀ ਉੱਥੇ ਸੀ।” ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪਛਾਣਿਆ ਅਤੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਫਨ ਦੀ ਬਾਗ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ।ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ xx ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ।ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 02.12.2011 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਕਫਨ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬਾਗ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸੁੱਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਮੈਂ ਸਵੇਰੇ 6:00-6:30 ਵਜੇ ਉਸਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਲੋਹੇ ਦੀ ਰਾਡ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਛੱਡਿਆ, ਇਹ ਨੀਵਾਂ ਪੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋ ਗਈ ਕਿ ਉਹ ਮਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਬਿਸਤਰੇ ਦੀ ਚਾਦਰ ਨਾਲ ਲਪੇਟ ਕੇ ਦਬਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਘਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਖਾਦ ਦਾ ਗੱਡ੍ਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਸ ਖਾਦ ਦੇ ਗੱਡ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਦਬਾਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸਾਜ਼ੋ-ਸਾਮਾਨ ਵੇਚ ਕੇ ਪੈਸੇ ਕਮਾਉਣ ਲਈ ਕਤਲ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚਣ ਦਾ ਵੀ ਸੋਚਿਆ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਦਿਖਾਏਗਾ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੇ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦਿਖਾਏਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਸਾਜ਼ੋ-ਸਾਮਾਨ ਵੇਚਿਆ ਹੈ।

16.4 PW-14 ਇੱਕ ਹੋਰ ਗਵਾਹ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਚੇਨ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਵੇਖੇ ਜਾਣ ਦਾ ਸਿਦਾਂਤ। ਆਪਣੀ ਮੁੱਖ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 12.03.2013 ਨੂੰ, PW-14 ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੈ:

16.5 ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਮੁੱਖ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, PW-5, PW-7, PW-9, PW-10, PW-11 ਅਤੇ PW-15 ਨੇ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇ ਬਾਅਦ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੀ ਗਵਾਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਸੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ 'ਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੰਤੋਸ਼ਜਨਕ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇਣ ਦਾ ਭਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਆਪਣਾ ਬਿਆਨ ਸੈਕਸ਼ਨ 313 ਦੇ ਅਧੀਨ Cr.P.C. ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰਵਾਏ ਜਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਕਰਾਰਾਂ ਤੋਂ, ਉਹ ਹਾਲਾਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ। ਜਦੋਂ PW-10 ਅਤੇ PW-14 ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕੋਈ ਸੰਤੋਸ਼ਜਨਕ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਪਾਏ ਗਏ ਭਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 106 ਵਿੱਚ

ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਤੱਥ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਉਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਭਾਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਦੇ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਕਿਸ਼ੀਰਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ:

"16. ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਾਲਾਤ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਆਖਰੀ ਵਾਰ 3-2-1998 ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਘਰ ਤਾਲਾ ਲੱਗਿਆ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਦੱਸਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਅਸਾਧਾਰਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੋਚ ਨਾਲ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਭਿਯੋਗ ਵੱਲੋਂ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਰਿਸਥਿਤੀਜਨਕ ਸਬੂਤ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵੱਲੋਂ ਪਸੰਦ ਕੀਤੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਟਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਬਣਾਈ ਗਈ ਮੌਤ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।"

"23. ਅਧਿਕਾਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਗੁਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਦਾਂਤ ਅਚਰਜ ਹੈ। ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 106 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਤੱਥ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਭਾਰ ਉਸ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ ਕਦੋਂ ਉਸ ਦੀ ਸੰਗਤ ਤੋਂ ਵਿਛੜਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਭਵ ਅਤੇ ਸੰਤੋਸ਼ਜਨਕ ਲੱਗੇ। ਜੇ ਉਹ ਐਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਭਾਰ ਉਤਾਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਖਾਸ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਾਲੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 106 ਦੁਆਰਾ ਉਸ 'ਤੇ ਪਾਏ ਗਏ ਭਾਰ ਨੂੰ ਉਤਾਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਪਰਿਸਥਿਤੀਜਨਕ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਉਸ 'ਤੇ ਪਾਏ ਗਏ ਭਾਰ ਨੂੰ ਉਤਾਰਨ ਦਾ ਉਚਿਤ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਖਿਲਾਫ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀ ਕੜੀ ਵਿੱਚ ਇਕ ਵਾਧੂ ਕੜੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 106 ਇਕ ਆਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਦੇ ਭਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਿਫਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਹੀ" ਅਭਿਯੋਗ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਆਪਣੇ ਖਾਸ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਾਲੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਜੋ ਉਸਦੀ ਬੇਗੁਨਾਹੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਦਾਂਤ ਜਾਂ ਹਾਇਪੋਥੀਸਿਸ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਉਸਦੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਾ ਦੇਣ ਨੂੰ ਇਕ ਵਾਧੂ ਕੜੀ ਵਜੋਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਚੇਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸਿਦਾਂਤ ਨੂੰ ਨੈਣਾ ਮੁਹੰਮਦ, ਰੀ. [ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1960 ਮੱਦ 218 : 1960 ਕ੍ਰਿ ਐਲ.ਜੇ 620] ਵਿੱਚ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨਾਲ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

16.6 ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਪੀਡਬਲਿਊ-10 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਿਊ-14 ਨੇ ਸਪ□ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ ਸੀ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ ਕਦੋਂ ਅਲੱਗ ਰਹਿਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਾ ਦੇਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਇਸ ਸਿਲਸਿਲੇ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਵੇਖੇ ਜਾਣ ਦੀ ਥਿਊਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।

17. ਇੱਕ ਹੋਰ ਹਾਲਤ ਜਿਸ 'ਤੇ ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਸ਼ਨ ਨੇ ਭਾਰੀ ਨਿਰਭਰਤਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਮਿਸਾਲ 'ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ, ਸਵੈਚਛਿਕ ਬਿਆਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜਿਸ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਖਿਆ ਗਏ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਬਿਆਨ ਐਕਸ.ਪੀ-2 ਵਜੋਂ ਪੀਡਬਲਿਊ-25 ਰਾਹੀਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਬਿਆਨ ਸ੍ਰੀ ਬਾਲਕ੍ਰਿਸ਼ਣਾ ਗੁਲੇਡ ਪੀਡਬਲਿਊ-1, ਸ੍ਰੀ ਰਾਜੂ ਸੀਡਬਲਿਊ-3 ਅਤੇ ਦੁਭਾਸ਼ੀਆ ਸ੍ਰੀ ਕੁੰਜਲੀ, ਪੀਡਬਲਿਊ-10 ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

“27. ਦੋਸ਼ੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। —ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਿਸੇ ਤੱਥ ਦੀ ਖੋਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਣ ਲਈ, ਇਤਨੀ ਜਾਣਕਾਰੀ, ਚਾਹੇ ਇਹ ਇਕਬਾਲੀਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ

ਹੋਵੇ, ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਤੱਥ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੋਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

18. ਧਾਰਾ 27 ਹਿਰਾਸਤੀ ਬਿਆਨ ਦੀ ਸਧਾਰਣ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਹਿਤ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਆਪੇ-ਆਪਣੀ ਧਾਰਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹਿਰਾਸਤੀ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਜਬਰ ਦੁਆਰਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਖੋਜੀ ਗਈ ਤੱਥ ਇੱਕ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਖੁਲਾਸਾ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਮੁਹੱਈਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ ਜੇ ਕੁਝ ਨਵਾਂ ਖੋਜਿਆ ਜਾਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਉਦਾਹਰਣ 'ਤੇ ਜੋ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਖੁਲਾਸਾ ਬਿਆਨ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਬਿਆਨ ਇਸਦੇ ਅੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹਿੱਸਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਅੰਗ ਜਾਂ ਹਿੱਸੇ ਜੋ ਖੋਜ ਦਾ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਨ ਸਨ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਬੂਤ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਵਾਇਆ ਮੋਹਮਦ ਇਨਾਯਤੁੱਲਾਹ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਦੀ ਰਾਜ। ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਹੱਥ 'ਤੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਬੂਲਨਾਮੇ ਦਾ ਬਿਆਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਕਾਰਨਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ। ਪਹਿਲਾਂ, ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਵੀ ਧਾਰਾ 8 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਏ.ਐਨ. ਵੈਂਕਟੇਸ਼ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ. ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਦੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ:

"9. ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁੱਦੇ ਜਾਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਤ ਦਾ ਸਬੂਤ, ਸਿੰਪਲੀਸਿਟਰ, ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਓਰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਿੱਥੇ ਅਗਵਾ ਕੀਤੇ ਲੜਕੇ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਮਿਲੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਖੋਦਿਆ ਗਿਆ, ਧਾਰਾ 8 ਅਧੀਨ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਭਾਵੇਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨਾਲ ਸਮਕਾਲੀਨ ਜਾਂ ਪੂਰਵਵਰਤੀ ਬਿਆਨ ਧਾਰਾ 27 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ) [(1979) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 90; 1979 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. (ਕ੍ਰਿ) 656 : ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1979 ਐਸ.ਸੀ. 400] ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲਈਏ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਖੁਲਾਸਾ ਬਿਆਨ (ਐਕਸਟ੍ਸ. ਪੀ-15 ਅਤੇ ਪੀ-16) ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਅਧੀਨ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਧਾਰਾ 8 ਅਧੀਨ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਿਊਜ਼ 1, 2, 7 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਿਊ-4 ਸਪੋਟ ਮਹਾਜ਼ਰ ਗਵਾਹ ਦਾ ਸਬੂਤ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਪੋਟ 'ਤੇ ਲਿਜਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਿੱਥੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਦਬਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਧਾਰਾ 8 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਸਬੂਤ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ। ਫਿਰੌਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਏ-1 ਅਤੇ ਏ-2 ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਗੀ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਇੱਕ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਾਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਅਧੀਨ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹਨ।

19. ਇਹ ਇੱਕ ਸਾਧਾਰਣ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਵੈਚਾਨਕ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਤੱਥ ਖੋਜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਇਕਲੌਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਸਵੈਚਾਨਕ ਬਿਆਨ ਦਾ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਤੱਥ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਧਾਰਾ 27 ਅਧੀਨ ਸਵੀਕਾਰਯ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਬਿਆਨ ਸਵੈਚਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੱਥ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਪੀਡਬਲਿਊ-10 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਬਿਆਨ (ਐਕਸ.ਪੀ-2) ਜੋ ਸਵੈਚਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਉਸ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ, ਤਾਂ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਦੁਭਾਸ਼ੀਏ ਦੀ ਮਦਦ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਲੱਭੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਇਸ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਪਰੀਖਣ ਮੁੱਖ ਵਿਚਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਕਤ ਬਿਆਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪਰੀਖਣ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ। ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਅਨੁਵਾਦ ਮਲਿਆਲਮ ਤੋਂ ਤਾਮਿਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੰਨੜ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੁਝਾਉਂਦਾ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਬਿਆਨ ਸਵੈਚਾਨਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਉਕਤ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੁਭਾਸ਼ੀਏ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਬਕਸੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਖੁਦ ਨੂੰ ਕ੍ਰਾਸ-ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਤਮਕ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੁਝ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਿਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਐਕਸ.ਪੀ-2 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਬਿਆਨ ਨੂੰ

ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਛੱਡਣਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਿਊ-10 ਨੂੰ ਮਲਿਆਲਮ ਪੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਲਿਖਣ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐਕਸ.ਪੀ-2 ਦੇ ਸਮਗਰੀ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੇਰਲ ਤੋਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਲਿਆਲਮ ਬੋਲਣਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਜੋ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਉਹ ਗਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪੁੱਛਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬਾਂ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਨੁਸਾਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿਣਾ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਪੀਡਬਲਿਊ-10 ਨੂੰ ਐਕਸ.ਪੀ-2 ਦੇ ਸਮਗਰੀ ਬਾਰੇ ਗਲਤ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

20. ਇਹ ਇਸ ਸਵੈਚਛਿਕ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਐਕਸ.ਪੀ-2 ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਕੰਪੋਸਟ ਪਿੱਟ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਬਰਾਮਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਪੀਡਬਲਿਊ-1, ਪੀਡਬਲਿਊ-2, ਪੀਡਬਲਿਊ-4, ਪੀਡਬਲਿਊ-10 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਿਊ-25 ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ:

ਪੀਡਬਲਿਊ-1: “ਮੈਂ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਦਿਖਾਵਾਂਗਾ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਨੇ ਜੋਸ ਸੀਕਾਫਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲੋਹੇ ਦੀ ਰਾਡ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਨੂੰ ਪਿੱਟ ਵਿੱਚ ਦਬਾਇਆ।

ਪੀਡਬਲਿਊ-2:”21.01.2012 ਨੂੰ, ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਿੱਜੀ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਕੇਰੋਡੀ ਪਿੰਡ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਇੱਕ ਜੀਪ ਵਿੱਚ ਉੱਥੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਕੇਸ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਦਿਖਾਈ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਦਿਖਾਈ ਅਤੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿੰਬੂ ਦੇ ਰੁੱਖ ਦੇ ਨਾਲ ਸਥਿਤ ਕੰਪੋਸਟ ਪਿੱਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਹੈ ਅਤੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ, ਦੇਵੇਂਦਰ ਅਤੇ ਸ਼ਿਵੂ ਨੇ ਪਿੱਟ ਖੋਲ੍ਹਿਆ। ਪਿੱਟ ਖੁਦਾਈ ਦੌਰਾਨ, ਇੱਕ ਕਪੜਾ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਮਿੱਟੀ ਹਟਾਉਂਦਿਆਂ ਕਪੜੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਕੰਬਲ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮਿੱਟੀ ਨੂੰ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਹਟਾਉਂਦਿਆਂ ਇੱਕ ਕੰਬਲ ਨਾਲ ਲਪੇਟੀ ਗਈ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਮਿਲੀ।”

ਪੀਡਬਲਿਊ-4:”ਮੈਂ ਸਟੈਨੀ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਮਰਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਰੰਤ, ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਅਜੀਤ ਅਤੇ ਰੰਜੀਤ ਕੁੰਡਾਪੁਰਾ ਦੇ ਕੇ.ਕੇ. ਸ਼ਾਬੂ ਨਾਲ ਕੇਰੋਡੀ ਪਿੰਡ ਗਏ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਗਏ, ਨਾ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮਜ਼ਦੂਰ ਸਨ। ਤੁਰੰਤ ਅਸੀਂ ਸਾਗਰ ਦੇ ਗ੍ਰਾਮੀਣ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਗਏ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈਆਂ। ਮੈਂ ਗੁੰਮਸ਼ੁਦਾ ਬਾਰੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਅਸੀਂ 21ਵੇਂ ਨੂੰ ਸਟੇਸ਼ਨ ਗਏ ਸਨ ਪੁਲਿਸ ਸਿਜੂ ਕੁਰੀਅਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਗਵਾਹ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਿਜੂ ਕੁਰੀਅਨ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਅੱਗੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਲੋਹੇ ਦੀ ਰਾਡ ਨਾਲ ਮਾਰ ਕੇ ਮਾਰਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਿੱਟ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੰਬਲ ਨਾਲ ਲਪੇਟ ਕੇ ਦਬਾਇਆ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਦਿਖਾਏਗਾ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਘਟਨਾ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦਿਖਾਈ। ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਲੈ ਕੇ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਜਿੱਥੇ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਸੌਂ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਦਿਖਾਈ ਜਿੱਥੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ, ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਨੂੰ ਖੋਦ ਕੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ।” ਪੀਡਬਲਿਊ-10: "21.01.2012 ਨੂੰ, ਇੱਕ ਦਫੇਦਾਰ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਸੁੰਦਰ ਸੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜੋ ਮਲਿਆਲਮ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਜੋ ਮਲਿਆਲਮ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰ ਸਕਾਂ। ਮੈਂ ਸਾਗਰ ਗ੍ਰਾਮੀਣ ਸਟੇਸ਼ਨ ਗਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੇ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਡੀ.ਵਾਈ.ਐਸ.ਪੀ ਉੱਥੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪਛਾਣਿਆ ਅਤੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਾਫਨ ਦੀ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕੰਨੜ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਜੋਸ ਕਾਫਨ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਮੈਂ ਮਲਿਆਲ

ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਥਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਏਗਾ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦਿਖਾਏਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਸਾਜ਼ੋ-ਸਾਮਾਨ ਵੇਚਿਆ ਹੈ।"

PW-25: ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਸਵੀਕਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਥਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਏਗਾ ਜਿੱਥੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਹ ਬੇਸ਼ੱਕ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ PW-25 ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਕਬੂਲਨਾਮਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਕੇ ਧਾਰਾ 27 ਦੇ ਮੁੱਖ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਕਬੂਲਨਾਮੇ ਦਾ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਜਿਸ ਨੇ ਪੀੜਤ ਦੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਗਿਆ, ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਬਰਾਮਦ ਹੋਏ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਵੀ ਕਈ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਛਾਣਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ [ਅਰਵਿੰਦ ਕੁਮਾਰ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ] ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਐਕਸ.ਪੀ-2 ਅਧੀਨ ਦਰਜ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਮੰਨਣਾ ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਅਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕੁਝ ਲੇਖ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਬੂਲਨਾਮੇ ਬਿਆਨ – ਐਕਸ.ਪੀ-2 ਦੀ ਤਾਕਤ ਉੱਤੇ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਭਿਯੋਗ ਨੇ ਜਾਂਚਿਆ ਹੈ ਨੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਰਾਜੀ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(ਅ) ਪੀਡਬਲਿਊ-3- ਸ੍ਰੀ ਰਾਘਵੇਂਦਰ (ਪੰਚ ਗਵਾਹ) ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ:

"... ਜਦੋਂ ਲਿਜੋ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਤਾਂ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵਸਤੂਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਲਈ ਲਿਜੋ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵਸਤੂਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਲਿਜੋ ਨੇ ਉਹ ਵਸਤੂਆਂ ਪੁਲਿਸ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ। ਲਿਜੋ ਨੇ ਅਲਮਾਰੀ, ਸੂਟਕੇਸ, ਟੋਕਰੀ ਅਤੇ ਫਾਵੜਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਲਿਜੋ ਨੇ ਅਲਮਾਰੀ, ਸੂਟਕੇਸ, ਟੋਕਰੀ ਅਤੇ ਫਾਵੜਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਕੁੱਲ 4 ਟੋਕਰੀਆਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ..."

(ਬ) ਪੀਡਬਲਿਊ-9 ਸ੍ਰੀ ਸੁਨੀਲ ਕੁਮਾਰ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ-

"ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਕਾਫਨ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਗਏ, ਦੋਸ਼ੀ ਉੱਥੇ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਮਲਿਆਲਮ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਪਕਰਣ ਵੇਚਾਂਗੇ ਅਤੇ ਕੇਰੀਯਰਪਾ ਨੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਬਹੁਤ ਮਲਿਆਲਮ ਸਮਝੀ। ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਰਬੜ ਰੋਲਰ ਮਸ਼ੀਨ ਵਿਕਾਊ ਹੈ। ਚੂੰਕਿ ਇਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਮਹਿੰਗੀ ਸੀ, ਮੈਂ ਖਰੀਦਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਵਾਪਸ ਜਾ ਰਹੇ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਘਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਉਪਕਰਣਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਹ ਵੀ ਵੇਚੇਗਾ। ਉਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਉਪਕਰਣਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਰੁਪਏ 2,500/- ਲਿਖ ਕੇ ਦਿਖਾਈ। ਮੈਂ ਰੁਪਏ 2,000/- ਲਿਖ ਕੇ ਦਿਖਾਇਆ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਇਸ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਜਤਾਈ ਅਤੇ ਉਪਕਰਣ ਵੇਚ ਦਿੱਤੇ। ਅਸੀਂ ਉਹ ਖਰੀਦੇ। ਮੈਂ 12 ਫਾਵੜੇ, ਇੱਕ ਲੋਹੇ ਦੀ ਸਲਾਖ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੱਥ ਆਰੀ, ਦੋ ਪਾਣੀ ਦੇ ਡਰਮ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾ ਡੱਕਣ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਬਿਨਾਂ ਡੱਕਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਕੀੜੇ ਮਾਰ ਸਪਰੇਅ ਮਸ਼ੀਨ ਖਰੀਦੀ..."

(ਸੀ) ਪੀਡਬਲਿਊ-10-ਕੁੰਜਲ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕਿ-

"... ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਥਾਣੇ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਪੰਚ ਉੱਥੇ ਸਨ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵੀ ਉੱਥੇ ਸੀ। ਉੱਥੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਭੀਮਨੇਰੀ ਲਿਆਂਦਾ। ਮੈਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਜਿਸ ਦੇ ਘਰ ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਲਿਆਂਦਾ। ਮੈਂ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਮਲਿਆਲਮ ਵਿੱਚ ਬੋਲਿਆ ਉਹ ਕੰਨੜ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ। ਇੱਕ ਅਲਮਾਰੀ, ਸੂਟਕੇਸ, ਬੈਂਕ ਚੈਕ ਬੁੱਕ ਅਤੇ ਪਾਸ ਬੁੱਕ, 4-5 ਟੋਕਰੀਆਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਫਾਵੜਾ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਉਸ ਥਾਂ ਉੱਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਿਆ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਐਮ.ਓ.23-32 ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ..."

(ਡੀ)

PW-12- ਡੈਨੀ ਸੀ.ਥੋਮਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ-

“ਮੈਨੂੰ ਲਿਜੋ ਦੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦੀ ਟੈਂਕੀ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਿਜੋ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਣੀ ਦੀ ਟੈਂਕੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਪਾਣੀ ਦੀ ਟੈਂਕੀ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਲਿਜੋ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜੋਸ ਕਾਫਨ ਦੀ ਬਾਗ ਵਾਲੀ ਜਮੀਨ 'ਤੇ ਲੈ ਕੇ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਟੈਂਕੀ ਦਿਖਾਈ। ਉਸਨੇ 15,000 ਰੁਪਏ ਮੰਗੇ ਪਰ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ 12,000 ਰੁਪਏ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਲਿਜੋ ਨੇ ਇਸ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਜਤਾਈ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਕੁੱਝ ਦਿਸੰਬਰ 2011 ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੈਂ 12,000 ਰੁਪਏ ਦੇ ਕੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਟੈਂਕੀ ਖਰੀਦ ਲਈ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸੇਬਾਸਟੀਅਨ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਵਿਆਹ ਲਈ ਪਾਣੀ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ।”

ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਜੋਸ ਕਾਫਨ ਦੀ ਬਾਗ ਵਾਲੀ ਜਮੀਨ 'ਤੇ ਲੈ ਕੇ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰਬੜ ਰੋਲਰ ਮਸ਼ੀਨ ਦਿਖਾਈ। ਉਸ ਸਮੇਂ, ਇਹ ਹਨੇਰਾ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਉਸੇ ਆਟੋ ਵਿੱਚ ਬਾਬੂ ਦੇ ਘਰ ਗਏ। ਅਸੀਂ ਮਸ਼ੀਨ ਨੂੰ ਆਟੋ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਬਾਬੂ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ। ਮੈਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਜੋਸ ਕਾਫਨ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ। ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਬੀਮਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਕੇਰਲਾ ਵਿੱਚ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਅਤੇ ਪੈਰ ਨਹੀਂ ਹਿਲਾ ਸਕਦਾ, ਸਿਰਫ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹੀ ਹਿਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਇਰਨਾਕੁਲਮ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਹੈ।” PW-7: “ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਮਾਲਕ ਠੀਕ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਠੀਕ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਰਲਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਰਬੜ ਮਸ਼ੀਨ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਹੀ ਇਸਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਾਂਗਾ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਖਰੀਦਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸੌਦੇ ਲਈ ਮਾਲਕ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਾਲਕ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਇਲਾਜ ਲਈ ਹੀ ਪੈਸੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਵੇਚ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਮੈਂ ਅਤੇ ਸੁਨੀਲ ਕੁਮਾਰ ਜੋਸ ਕਾਫਨ ਦੀ ਬਾਗ ਵਾਲੀ ਜਮੀਨ 'ਤੇ ਗਏ। ਅਸੀਂ ਰਬੜ ਰੋਲਰ ਮਸ਼ੀਨ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ 50,000 ਰੁਪਏ ਹੈ। ਅਸੀਂ 30,000 ਰੁਪਏ ਮੰਗੇ। ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਖਰੀਦਿਆ ਪਰ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ।”

20.2 ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਰਹੂਮ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਪੀਡਬਲਯੂ-5 ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਬੇਬਾਕ ਸਬੂਤ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

ਪੀਡਬਲਯੂ-5:“ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕੋਈ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਖਰੀਦਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ। ਮੈਂ ਇਸ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਪਾਰਟੀ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸੂਚਿਤ ਕਰਾਂਗਾ। ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਬਿਨੂ ਨੂੰ ਕੰਨੜ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵੀ ਪਰਿਚਯ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਿਹਾ।

ਪੀਡਬਲਯੂ-8: “ਉਸ ਨੇ ਜਮਨੀ ਰੰਗ ਦੀ ਕਮੀਜ਼ ਪਾਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜੋਸੇ ਕਾਫਨ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ। ਦਿਸੰਬਰ 2011 ਵਿੱਚ, ਬਿਸੂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਾਫਨ ਦੀ 4 ½ ਏਕੜ ਫਾਰਮ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿਕਾਊ ਹੈ। ਲਿਜੋ ਨੇ ਬਿਸੂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਫਾਰਮ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਖਰੀਦ ਬਾਰੇ ਸਲਾਹ ਲੈਣ ਲਈ, ਮੈਂ, ਲਿਜੋ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਸਾਲਾ ਬਿਸੂ ਨਾਗਰਾਜ ਨਾਲ ਮਿਲੇ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਹੈ। ਲਿਜੋ ਕੋਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਨ।

ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਲਿਜੋਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਜੋਸੇ ਕਾਫਨ ਦਾ ਦੇਹਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ, ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਾਫਨ ਦਾ ਮੌਤ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਛਾਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਆਈਡੀ ਕਾਰਡ ਜਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਫਨ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚਣ ਲਈ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਵਕੀਲ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਬੱਸ ਸਟੈਂਡ ਗਏ। ਮੈਂ ਵੀ ਬੱਸ ਸਟੈਂਡ ਗਿਆ। ਲਿਜੋ ਅਤੇ ਬਿਸੂ ਬਾਈਕ 'ਤੇ ਗਏ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, 5 ਮਿੰਟਾਂ ਬਾਅਦ ਲਿਜੋ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਫੋਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਬੱਸ ਸਟੈਂਡ 'ਤੇ ਹੀ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਫਨ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਕਾਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸਿੱਧੇ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਬੱਸ ਸਟੈਂਡ 'ਤੇ ਆਏ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਫੋਨ ਕਾਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮੋਬਾਈਲ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ। ਫੋਨ ਕਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਬਿਨੂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਗਾਊ ਰਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਫੋਨ ਕਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਾਫਨ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸਾਜਿਥ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ 10 ਲੱਖ ਹੈ। ਮੈਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਅਗਾਊ ਰਕਮ ਕੇਰਲ ਲੈ ਕੇ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਿਨੂ ਨੂੰ ਅਗਾਊ ਰਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਲਿਜੋ ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਲਈ ਪੁੱਛਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਲਿਜੋ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲੱਖ

ਰੁਪਏ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਕਰੀਬ 2-3 ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰਾ ਸਾਲਾ ਬਿਸੂ ਮਾਂਕਲਾਲੇ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਕੋਲਾਥੁਰ ਜੋਸੇ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਜੋਸੇ ਕਾਫਨ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਹੈ।

ਲੀਜੋ ਨੇ ਕੋਲਾਥੁਰ ਜੋਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜੋਸ ਕਫਨ ਦਾ ਦੇਹਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਉਸਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚ ਰਹੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਕੋਲਾਥੁਰ ਜੋਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜੋਸ ਕਫਨ ਮਰਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕਫਨ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸੇਗਾ।"

PW-9: "ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਕਫਨ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਗਏ, ਦੋਸ਼ੀ ਉੱਥੇ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਮਲਿਆਲਮ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸਾਜ਼ੋ-ਸਾਮਾਨ ਵੇਚੇਗਾ ਅਤੇ ਕੇਰਿਆਪਾ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਬਹੁਤ ਮਲਿਆਲਮ ਸਮਝ ਆਉਂਦੀ ਸੀ। ਕੇਰਿਆਪਾ ਨੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਬਹੁਤ ਮਲਿਆਲਮ ਸਮਝ ਕੇ ਸਮਝਾਇਆ। ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਰਬੜ ਰੋਲਰ ਮਸ਼ੀਨ ਵਿਕਾਊ ਹੈ। ਚੂੰਕਿ ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਖਰੀਦਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਵਾਪਸ ਜਾ ਰਹੇ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਸਾਜ਼ੋ-ਸਾਮਾਨ ਘਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਹ ਵੀ ਵੇਚੇਗਾ। ਉਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਸਾਜ਼ੋ-ਸਾਮਾਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਲਿਖ ਕੇ ਦਿਖਾਈ ਜੋ ਰੁਪਏ 2,500/- ਸੀ ਮੈਂ ਨੇ ਰੁਪਏ 2,000/- ਲਿਖ ਕੇ ਦਿਖਾਏ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਇਸ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਜਤਾਈ ਅਤੇ ਸਾਜ਼ੋ-ਸਾਮਾਨ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ। ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਖਰੀਦਿਆ। ਮੈਂ 12 ਫਾਵੜੇ, ਇੱਕ ਲੋਹੇ ਦੀ ਸੋਟੀ, ਇੱਕ ਹੱਥ ਦੀ ਆਰੀ, ਦੋ ਪਾਣੀ ਦੇ ਡਰਮ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾ ਡੱਕਣ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਬਿਨਾਂ ਡੱਕਣ ਵਾਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀੜੇ ਮਾਰ ਸਪਰੇਅ ਮਸ਼ੀਨ ਖਰੀਦੀ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਸਥਾਨਾਂਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹ ਡਰਮ ਕੇਰਿਆਪਾ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਦਾ ਡੱਕਣ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਬਾਕੀ ਲੈ ਲਿਆ।"

PW-11: "ਦਿਸੰਬਰ 2011 ਵਿੱਚ, ਰਬੜ ਰੋਲਰ ਮਸ਼ੀਨ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਸ਼ੀਨ ਕਿਸੇ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੇਰੋਡੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਮੈਂ ਅਤੇ ਸੁਨੀਲ ਕੁਮਾਰ ਮਸ਼ੀਨ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਲਈ ਗਏ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਉਸ ਥਾਂ ਉੱਥੇ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਬਿਨੂ ਦੱਸਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਫਨ ਦੇ ਛੋਟੇ ਭਰਾ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਦੱਸਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਬੜ ਰੋਲਰ ਮਸ਼ੀਨ ਵਿਕਾਊ ਹੈ ਅਤੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਰੁਪਏ 30,000/- ਹੈ। ਮੈਂ ਮਸ਼ੀਨ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੋਲ-ਭਾਵ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸਨੂੰ ਰੁਪਏ 27,000/- ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅਸੀਂ ਉਸੇ ਦਿਨ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ।

ਮੈਂ ਲੀਜੋ ਨੂੰ ਮਸ਼ੀਨ ਖਰੀਦਣ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ। ਲੀਜੋ ਮੇਰਾ ਸਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਲਈ ਇਕ ਸਮਝੌਤਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ।
ਫਿਰ ਮੈਂ, ਮੇਰਾ ਸਾਲਾ ਲਿਜੋ ਅਤੇ ਬਿਨੂ 09.12.2011 ਨੂੰ ਵਕੀਲ ਦੇ ਘਰ ਗਏ। ਵਕੀਲ ਉਦੈ ਕੁਮਾਰ ਲਿੰਗਦਹੱਲੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਘਰ ਗਏ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਚਿੱਟੇ ਕਾਗਜ਼ 'ਤੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਲਿਖੀ। ਮੈਂ, ਬਿਨੂ ਅਤੇ ਲਿਜੋ ਨੇ ਉਕਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ। ਦੋਸ਼ੀ ਖੁਦ ਬਿਨੂ ਹੈ। ਗਵਾਹ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਨੂੰ ਐਮ.ਓ.41-ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਪਛਾਣਿਆ। ਗਵਾਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤ ਨੂੰ ਵੀ ਪਛਾਣਿਆ। ਗਵਾਹ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਨੂੰ ਐਮ.ਓ.41(ਬੀ) ਵਜੋਂ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਨੂੰ ਐਮ.ਓ.41(ਸੀ) ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਲਿਜੋ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਨੂੰ ਐਮ.ਓ.41 (ਏ) ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤਾ 30,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਮੈਂ ਸਿਰਫ 27,000/- ਰੁਪਏ ਹੀ ਦਿੱਤੇ।"

PW-13: "07.01.2012 ਨੂੰ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਨਾਲ ਵਿਗਨੇਸ਼ਵਰਾ ਹਸਪਤਾਲ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਪੁੱਤਰ ਬੀਮਾਰ ਸੀ। ਲਿਜੋ ਵੀ ਹਸਪਤਾਲ ਆਇਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਪੁੱਤਰ ਵੀ ਬੀਮਾਰ ਸੀ। ਮੈਂ ਲਿਜੋ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਲਿਜੋ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜੋਸ ਕਫਨ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਫਨ ਲੱਕਵੇ ਦੀ ਬੀਮਾਰੀ ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪੁੱਤਰ ਉਸਨੂੰ ਇਲਾਜ ਲਈ ਕੇਰਲ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਬੀਮਾਰੀ ਕੇਰਲ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਹੋ ਗਈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਇਲਾਜ ਲਈ ਅਮਰੀਕਾ ਲੈ ਗਿਆ ਪਰ ਕਫਨ ਕ੍ਰਿਸਮਸ ਤਿਉਹਾਰ ਤੋਂ ਦੋ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਮਰ ਗਿਆ। ਲਿਜੋ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਲਾਸ਼ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆਈ ਗਈ ਪਰ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਉੱਥੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਬਾਈਕ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਲਈ ਸੈਂਚਰੀ ਮੋਟਰਸ ਗਿਆ। ਲਿਜੋ ਵੀ ਉਸ ਥਾਂ 'ਤੇ ਸੀ। ਲਿਜੋ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਫਨ ਦੇ ਬੱਚੇ ਉਸਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ

ਇਸਨੂੰ ਖਰੀਦਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਲਿਜੋ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਾਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਾਂਗਾ। 2 ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਲਿਜੋ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਲਿਜੋ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹਨ। ਚੂੰਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਵਕੀਲ ਤੋਂ ਸਲਾਹ ਲੈਣੀ ਪਵੇਗੀ, ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਸਾਲਾ, ਸਟੈਨੀ ਅਤੇ ਲਿਜੋ ਉਕਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਵਕੀਲ ਨਾਗਰਾਜ ਦੇ ਘਰ ਗਏ। ਵਕੀਲ ਨਾਗਰਾਜ ਨੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਚੂੰਕਿ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੋਸ ਕਫਨ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਫਨ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਵਾਰਸਾਂ ਤੋਂ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਅਤੇ ਕਫਨ ਦਾ ਮੌਤ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵੀ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਵਕੀਲ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਚਲੇ ਗਏ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਮਾਰੀ ਮੰਦਰ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਲਿਜੋ ਨੂੰ ਫੋਨ ਕੀਤਾ। ਲਿਜੋ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਫਨ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਫੋਨ 'ਤੇ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉੱਥੇ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਫਨ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸਾਜਿਥ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਫੋਨ 'ਤੇ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਅਤੇ ਸਟੈਨੀ ਮੁੜ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨੇੜੇ ਗਏ। ਲਿਜੋ ਉੱਥੇ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਿਜੋ ਨੂੰ ਇੱਕ ਫੋਨ ਕਾਲ ਆਈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ ਸਟੈਨੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ। ਸਟੈਨੀ ਨੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਫੋਨ 'ਤੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਅਗਾਊ ਰਕਮ ਲੈਣ ਲਈ ਸਾਗਰ ਆਵੇਗਾ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਫੋਨ ਕਾਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਵੇਗਾ।"

PW-15: "ਮੈਂ 17 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਵਕੀਲ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਅਭਿਆਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਮਾਰੂਰ ਪਿੰਡ ਦੇ ਬਾਬੂ ਦੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਹੈ। ਉਹ ਮੇਰੇ ਘਰ 09.12.2011 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ ਲਗਭਗ 7-45 ਵਜੇ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਬਾਬੂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਚਾਚਾ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਆਇਆ ਸੀ। ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਐਕਸ.ਪੀ.21 ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਐਕਸ.ਪੀ.21-ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਫੜ੍ਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਾਬੂ ਦਾ ਜੀਜਾ ਪਛਾਣਿਆ। ਮੇਰੇ ਘਰ ਆਏ ਬਾਬੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਕੋਲ ਇੱਕ ਰਬੜ ਰੋਲਰ ਮਸ਼ੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਖਰੀਦ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਰਬੜ ਰੋਲਰ ਮਸ਼ੀਨ ਦੀ ਕੰਪਨੀ, ਇਸਦੇ ਮਾਲਕ, ਇਸਦਾ ਨੰਬਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੇਰਵੇ ਪੁੱਛੇ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਇਹ ਸਾਰੇ ਵੇਰਵੇ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਮਿਲੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਚਲ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ। ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਐਮ.ਓ. 41 ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤਾ ਪਛਾਣਿਆ। ਰਬੜ ਰੋਲਰ ਮਸ਼ੀਨ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ ਦੋਸ਼ੀ, ਕੰਨੜ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤਾ ਕੰਨੜ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਵੇਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਤੇ ਕੰਨੜ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਸਨ, ਲਿਜੋ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਸਮਗਰੀ ਨੂੰ ਮਲਿਆਲਮ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਕੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ। ਵਿਕਰੇਤਾ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੋਵੇਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ। ਵਿਕਰੇਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ। ਲਿਜੋ ਨੇ ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ।"

21. ਹੋਰ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਣ ਦੇ ਸਬੂਤ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਾਬਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹਨ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸਾਮਾਨ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਵੇਚਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਸਵੈਚਛਿਕ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ ਐਕਸ.ਪੀ-2 ਦੇ ਬਲ ਤੇ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੀਡਬਲਿਊ-5 ਨੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਅਚਲ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਿਊ-5 ਨੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੇ ਪ੍ਰਯਾਸ ਵਿੱਚ ਕਾਬੂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

22. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕੇਰਲ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਲੱਕਵਾ ਮਾਰ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਮਰੀਕਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਾਰੇ ਗਲਤ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸੀ ਬਿਆਨ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ PW-5 ਦੁਆਰਾ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸ੍ਰੀਰਨਮਾ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਗਿਆ ਨਤੀਜਾ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਪਛਾਣ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਚਿਤ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਉਸ ਖਿਲਾਫ ਪਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਰੋਪਣ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸਫਾਈ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਕੁੱਲ ਇਨਕਾਰ ਦੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪੱਟੂ ਰਾਜਨ ਬਨਾਮ ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਦਿਆਂ ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਤਰਕ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸਰਾਹਣਾ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਕ□ਤੀ ਹੋਣ

ਕਾਰਨ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਪੈ ਗਈ। ਅਸੀਂ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਣਿਯਮਿਤਤਾ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦੇ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਸਾਡੀ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਮੁੱਚੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਸਰਾਹਣਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਹ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਹੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸ੍ਰੀ ਜੋਸ ਸੀ ਕਾਫਨ ਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਕੜੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਨਜ਼ਰੀਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

23. ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ 20.03.2020 ਨੂੰ ਕਰਨਾਟਕ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 335 ਦੇ 2014 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਨਿਧੀ ਜੈਨ
(ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ : ਰਾਖੀ, ਐਲ.ਸੀ.ਆਰ.ਏ.)

ਅਪੀਲ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate